

[Carl Petersen.]

rentningsprocent, og mellem det, vi kalder den høje forrentningsprocent, og det, vi har lov til at kalde den normale forrentningsprocent, ligger mange landbrug, og sammenholder man dette med de oplysninger, det ærede medlem hr. Aage Fogh kom med, synes jeg, at disse tal udmærket belyste forholdene.

Det ærede medlem hr. H. C. Toft bebrejdede mig, at vi ikke nåede længere med hensyn til afvikling af de kontante tilskud. Jeg tror ikke, man kan sige, at det var min skyld, for det var det altså ikke, men jeg har vel lov til at udtale et fromt ønske om, at vi kommer længere næste gang.

Det ærede medlem brugte også nogen tid til at omtale motiveringen for partiets stilling til det ændringsforslag, der var stillet til § 6, og mente, at som bestemmelsen nu er formet, giver den plads for en vis diskriminering. Det kan ikke være rigtigt, men det må være rigtigt, at man former en paragraf sådan, at man ikke tager hensyn til særinteresser på helhedens bekostning. Det er det, som ændringsforslaget efter min mening går ud på: at man ikke ved at gavne særinteresser, hvor de så end kommer fra, hindrer en fornuftig helhedsløsning vedrørende brugen af fondens midler.

Jens Chr. Christensen: De tal, som det ærede medlem hr. Carl Petersen nævnte, og som har været fremme i udvalget, er jo tallene fra 1961. Vi har bedt om at se tallene fra 1962, men det har altså ikke behaget hverken den højtærede minister eller udvalgets flertal, at vi fik dem at se. Det ville vel nok vise sig, at tallene fra 1962 ville være endnu ringere og endnu bedre ville understrege landbrugets dårlige stilling i i forhold til de øvrige erhvervsgrupper.

Det ærede medlem vendte igen tilbage til deputationen fra slagterierne. Dertil vil jeg gerne sige, at denne deputation netop pegede på det ønskelige i at gennemføre en slags regulering, således at man ad den vej kunne opnå større priser for produktionen. Men deputationen pegede også på, hvilke andre problemer der ville opstå i kølvandet af en sådan regulering. Det var derfor, slagterierne henviste til, at den mest fornuftige og den mest lemfældige måde, man kunne regulere på, var den, der kunne skabes

over en kornordning. Det var derfor, man fra den side ønskede kornordningen ændret på linje med det, vi pegede på ved sagens første behandling.

Når den højtærede landbrugsminister direkte spørger, om vi fra venstres side virkelig vil gå ind for en ændring i kornloven, navnlig med hensyn til kornpriser, kan jeg sige, at jeg sagde ved første behandling, og det var på partiets vegne, at vi ønskede brødkornsprisen reguleret i forhold til den prisstigning, der har fundet sted i de ca. 4 år, der er gået, siden vi sidste gang vedtog en ændring af prisen på brødkorn. Det var i 1959, vi gennemførte den pris på brødkorn, vi har i øjeblikket, 47 kr. og 49 kr. på henholdsvis rug og hvede. Vi har så i mellemtiden, nemlig sidste år i kornloven, fået basisprisen for foderkorn hævet op i nærheden af brødkornsprisen. Det er det, vi i adskillige år har peget på var det fornuftige at gøre ud fra den betragtning, at jo mindre forskel der var mellem brødkornspris og foderkornspris, jo billigere ville det være for staten. Det blev afvist i de første år, men efterhånden kom man vel i regeringen til det resultat, at det, vi ville, var fornuftigt. Derfor blev foderkornsprisen hævet, og det har vist sig, at i indeværende år er arealerne med brødkorn betydelig mindre, end de har været tidligere. Det er, fordi vi har fået foderkornsprisen hævet.

Vi mener som sagt, at det må være rimeligt, at brødkornsprisen hæves i lighed med den prisstigning, der har fundet sted i de sidste 4 år, og det er jo klart blevet udregnet og tilkendegivet, hvor lidt det vil betyde i selve brødprisen. Det er klart blevet understreget gang på gang, at for hver gang brødkornsprisen stiger med 1 kr. pr. 100 kg, stiger et 2 kg rugbrød med $1\frac{1}{2}$ - $1\frac{3}{4}$ øre. Når det er brødkornet, der skaber en prisstigning, finder man fra visse sider her i salen, at det er helt forkasteligt, men alle andre prisstigninger, der indregnes i brødprisen, finder man ganske naturlige.

Vi har klart understreget vort ønske med hensyn til kornordningen. Den højtærede minister nævnte for et øjeblik siden, at han klart har understreget, at hvis fællesmarkedsforhandlingernes sammenbrud bliver til skade for landbruget, er regeringen villig til at optage nye drøftelser. Nu får vi så